

ת"פ 29975/01/22 - מדינת ישראל-פמ"ד ע"י נגד רון אוחיון-בעצמו ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 29975-01-22 מדינת ישראל נ' אוחיון

בפני כבוד השופט יובל ליבדרו
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל-פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד הדס עמר
רון אוחיון-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד שרון וקנין

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן (להלן: "כתב האישום") בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. במסגרת הסדר הטיעון לא הושגה הסכמה עונשית בין הצדדים וכל צד טען לעונש באופן חופשי.

כתב האישום

3. בין הנאשם לבין המתלונן קיימת היכרות מוקדמת. ביום 24.12.2021 בסמוך לשעה 03:00 שהו הנאשם והמתלונן בפאב באשקלון (להלן: "הפאב"). בשעה 03:49 או בסמוך לכך יצא המתלונן אל החלק האחורי של הפאב ולאחר זמן קצר יצא לשם גם הנאשם. השניים שוחחו ביניהם והשיחה הפכה לוויכוח מילולי, כשאנשים נוספים שהיו בסמוך ניסו להרגיע את השניים.

בהמשך יצא המתלונן מהפאב ולקח מרחבת הכניסה של הפאב חפץ שטיבו לא ידוע.

מיד ובסמוך יצא גם הנאשם מהפאב כשבכיס מכנסיו חפץ חד שטיבו לא ידוע והתקרב אל המתלונן. הנאשם הוציא את החפץ החד מכיסו ובינו לבין המתלונן התפתחה תגרה במהלכה המתלונן הטיח את החפץ שלקח בראשו של הנאשם והנאשם דקר את המתלונן דקירה אחת בחזה מצד שמאל. מבלים בפאב שהבחינו בקטטה הפרידו בין השניים. הנאשם והמתלונן שהיו פצועים ומדממים התפנו באופן עצמאי לבית החולים באשקלון כשהמתלונן עם פצע דקירה באורך של 2 ס"מ בחזה שמאל והנאשם עם חתכים בראש, בעורף ובכתף. כתוצאה מהדקירה אובחן המתלונן כסובל מחזה אוויר והוא אושפז, הוכנס לו נקז לריאה ושחרר כעבור שלושה ימים.

חלק מהחתיכים שנגרמו לנאשם בראשו נתפרו והנאשם עזב את שטח בית החולים על דעת עצמו ללא טופס שחרור.

תסקירים

4. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים של שירות המבחן.

מהתסקיר הראשון (מיום 10.11.2022) עלה כי הנאשם כבן 29, רווק, סיים 12 שנות לימוד, אובחן כסובל מבעיות קשב וריכוז, שוחרר מצה"ל על רקע אי התאמה, עבד עם אביו בחברת אבטחה תקופה מסוימת. מזה 6 שנים עובד כזפת בחברה.

הנאשם שיתף כי גדל במשפחה חמה ותומכת ושלל שימוש בסמים או באלכוהול.

משירות המבחן נמסר כי הנאשם שולב בקבוצת עצורי בית, הגיע למפגשים בעקביות, היה קשוב לשיח הקבוצתי, הפנים את השיח הטיפולי, שיתף בתחושותיו באופן כנה ונטה להיות גורם מיעץ לחבריו בקבוצה.

הנאשם הודה בביצוע העבירה ומסר כי ניסה להימנע מעימות אך משהותקף בעקבות וויכוח בינו לחברו חש צורך להגן על עצמו. הנאשם מסר כי כיום מבין שהיה עליו לנהוג אחרת ולעזוב את המקום.

משיחה עם המתלונן מסר זה כי הוא והנאשם מקיימים קשר חברי קרוב מילדות וכי גם כיום מקיימים קשר חברי.

שירות המבחן התרשם כי כילד הנאשם חש פגיעה בדימוי ובביטחון האישי עקב קשיו בלימודים נוכח הצלחת אחיו הגדולים, שיתף באופן מצמצם בסיפור חייו והתנהלותו, מתקשה לבחון את מניעיו ואת דפוסי התנהלותו ולפתור מצבי קונפליקט בדרך מקדמת, מתקשה לקבל גבולות, מעורה בחברה שולית ובעל מאפיינים עברייניים. ההערכה היא שקיימת רמת סיכון בתחום האלימות.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם שלנאשם כישורים וורבליים וקוגניטיביים טובים, מגלה יציבות בתחום התעסוקה, לא מעורב בפלילים (שירות המבחן ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, נתון שאיננו מדויק אם כי עברו הפלילי של הנאשם התיישן), נתמך על-ידי משפחה חמה ונרתם באופן חיובי לקבוצה הטיפולית בה שולב.

שירות המבחן העריך כי בעניינו של הנאשם קיימת נזקקות טיפולית, והוסיף כי לנוכח המוטיבציה שהנאשם מגלה להשתתפות בטיפול המליץ על שילובו בקבוצה טיפולית לצד ענישה של צו מבחן, צו של"צ בהיקף של 220 שעות, מאסר מותנה ופיצוי המתלונן.

לאחר קבלת התסקיר הראשוני טענו הצדדים לעונש. מבירור שנערך במהלך דיון זה נמסר כי הצדדים שוחחו ביניהם לפני הדיון על האפשרות שהנאשם ימשיך בהליך טיפולי בטרם יטענו הם לעונש, ואולם לנוכח כך ששירות המבחן לא יזם פנייה מטעמו לדחות הדיון הם זנחו אפשרות זו. שני הצדדים לא התנגדו לדחות את המשך הדיון לצורך קבלת תסקיר משלים של שירות המבחן, הגם שהמאשימה הבהירה כי לא תהיה מחויבת להמלצה העונשית של שירות המבחן. בהתאם לאמור ולנוכח המפורט בתסקיר שירות המבחן הדיון נדחה

לצורך קבלת תסקיר משלים.

מהתסקיר המשלים (מיום 23.3.2023) עלה כי החל מחודש ינואר 2023 הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית נוספת. שירות המבחן ציין כי הנאשם הגיע למפגשים באופן סדיר ורציף, לקח חלק פעיל בשיח הקבוצתי, ביטא רצון ללמוד ולהכיר את עולמו הפנימי, הצליח לייצר חיבורים בין דפוסי התנהלותו לחוויות ילדות ושואף לעבד אותן ולשנות את דרכי חשיבתו והתנהלותו.

שירות המבחן הוסיף כי במקביל לקבוצה הטיפולית הנאשם שולב בשיחות פרטניות בהן שיתף על אודות ההתמודדות המשפחתית עם ההתדרדרות במצבו הרפואי של אביו, על כך שהוא לוקח אחריות ומלווה את אביו באופן צמוד ועל כך שהוא חש כאב על תגובתו הקשה של אביו להליך המשפטי המתנהל נגדו. בנוסף שיתף הנאשם על אודות הדינמיקה בינו לבין הוריו ועל המשקעים הרגשיים אותם החל להכיר ולעבד, שיתף בדבר תחושות הבושה והאשמה שחש בעקבות האירוע והטלטלה שהאירוע יצר בחייו, הקושי שחווה בהליך המשפטי והחשש שלו ושל משפחתו באשר לעתידו ולהשלכות של העונש עליו ועל בני משפחתו. לצד זאת הנאשם שיתף בדבר כוונתו להינשא לבת זוגו במהלך שנה זו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ממשיך לבחון את התנהלותו באופן מעמיק, כי עדיין קיימת נזקקות טיפולית, כי הוא נתרם מההליך הטיפולי הגם שתהליך העיבוד של האירוע מושא כתב האישום הוא הדרגתי וכן שהוא ממשיך לבטא מוטיבציה טיפולית.

שירות המבחן חזר על המלצתו הטיפולית והעונשית ולחלופין המליץ על ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות חלף השל"צ, לצד יתר רכיבי הענישה עליהם המליץ.

עדויות לעונש

5. ב"כ הנאשם העיד לעונש את מר מישל אוחיון אביו של הנאשם, מר דני אוחיון אחיו של הנאשם, את גב' שני זרעאל אחות הנאשם ואת מר ויקטור גואטה מעסיקו של הנאשם.

אביו של הנאשם מסר כי הוא עובד 40 שנה בתחום האבטחה, כי לו משפחה נורמטיבית, אוהבת אדם ואוהבת את הארץ, כי מדובר באירוע חריג ולא מאפיין, אירוע שטלטל את כל המשפחה.

אחיו של הנאשם מסר כי הוא משמש כקצין במערכת הביטחון 22 שנה, כי הוא גדול מהנאשם ב-12 שנה, כי הוא קרוב אליו רגשית ומייעץ לו, כי הנאשם ילד טוב שעושה מעשי חסד, כי להם משפחה נורמטיבית, חמה ופתוחה שמתנגדת לאלימות ושעוזרת לנזקקים, כי הנאשם עבר "תהליך" מאז האירוע וכי הם לוקחים את האירוע בכובד ראש.

אחותו של הנאשם מסרה כי המשפחה מנהלת שיחות סביב המקרה וכן שתעשה הכל כדי לרתום את הנאשם להליך השיקומי ולהחזירו למקום הנכון שלו ושל המשפחה ולתפקוד הנורמטיבי כמשפחה.

מעסיקו של הנאשם מסר כי הוא מכיר את הנאשם מאז שהוא היה ילד קטן, כי הם עובדים יחד בזיפות גגות, עבודה שנחשבת כעבודה קשה מאוד, כי הנאשם עובד אצלו שנים ומעולם לא איחר לעבודה, כי לא היו עם הנאשם בעיות אלימות או משמעת, כי הנאשם נותן את הלב בעבודה וכשהוא היה ב"מעצר בית" זה פגע בעסק שלו אך למרות זאת הוא חיכה לנאשם שיחזור. מעסיקו של הנאשם ביקש להקל עם הנאשם.

טיעוני הצדדים

6. **המאשימה** טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל ועתרה לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. לעניין מתחם העונש לו טענה, המאשימה הדגישה כי מדובר במתחם נמוך מזה שלו היא עותרת במקרים דומים, מתחם המשקלל את נסיבות ביצוע העבירה לרבות העובדה שגם הנאשם נפצע במהלך האירוע. המאשימה הוסיפה כי ההליך הטיפולי שעבר הנאשם איננו מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם כי אם את מיקומו של הנאשם בתחתיתו של המתחם.

המאשימה הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו ולחומרת נסיבות ביצוע העבירה לרבות הנזק הפיזי שנגרם למתלונן שנזקק לאשפוז; לשימוש בנשק קר (חפץ חד); לפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם בשים לב למיקום הפגיעה; לכך שהנאשם הגיע כשבידו חפץ חד ולכך שהנאשם בחר להסלים את האירוע לאחר שהמתלונן הכה אותו בראשו במקום לעזוב את המקום.

כן הפנתה לשכיחות תופעת האלימות ותופעת הסכינאות בפרט ולצורך בענישה מרתיעה על-מנת למגר תופעות שליליות אלו.

המאשימה טענה כי יש לדחות את המלצתו העונשית של שירות המבחן הן משום שהיא חורגת מהענישה הנוהגת בעבירה זו והן בשל עברו הפלילי של הנאשם, אשר אף שזה התיישן יש בכוחו ללמד על רמת סיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד.

המאשימה צרפה תמונות של הפגיעה במתלונן ופסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית.

7. **ב"כ הנאשם** טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר (בדיון הטיעונים לעונש הראשון טען למתחם קל יותר). ב"כ הנאשם עתר לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולהשית על הנאשם עונש של מאסר מינימאלי לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי המתלונן, זאת גם בהינתן ההמלצה העונשית של שירות המבחן לשל"צ.

ב"כ הנאשם התייחס למתחם לו טענה המאשימה וטען כי זה אינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה. ב"כ הנאשם הפנה לעובדות כתב האישום וטען כי חלקו של המתלונן באירוע האלימות זהה לחלקו של הנאשם, כי המתלונן הוא הראשון שלקח חפץ, הוא הראשון שהכה את הנאשם באמצעות החפץ וגרם לחבלה חמורה שהותירה צלקת בראשו של הנאשם ונזק בצוואר, בכתף ובמותן של הנאשם. כן הוסיף שהנאשם הכה מכה אחת את המתלונן.

בהקשר זה נטען, כי חרף מעשיו של המתלונן לא הוגש כנגדו כתב אישום והמאשימה אישרה נתון זה.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, למצבו הרפואי של אביו ולתחושת הנאשם שהוא זה שגרם במעשיו להתדרדרות במצבו הרפואי של אביו, להודאת הנאשם ולחיסכון בזמן שיפוטי, לאחריות שלקח על מעשיו ולהליכים הטיפולים שעבר.

לעניין ההליך הטיפולי הפנה לתסקירי שירות המבחן ולסיכויי השיקום של הנאשם כמשתקף בתסקירים שהוגשו.

ב"כ הנאשם צרף תמונות של הפגיעה שנגרמה לנאשם באירוע ופסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית.

הנאשם:

8. הנאשם מסר כי הוא מצטער על האירוע ולוקח עליו אחריות מלאה, כי האירוע גרם לו ל"תפוכות" והוסיף שהוא מבטיח שלא לחזור לפה.

דין והכרעה

9. סבורני כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובענישה הנוהגת כמפורט להלן.

10. הנאשם פגע בערכים מוגנים של שמירה על בטחון, בריאותו, שלמות גופו, כבודו ושלווה של אדם. הואיל והעבירה בוצעה בפאב, פגע הנאשם גם בתחושת בטחון המבלים ובסדר הציבורי.

11. בית המשפט העליון התייחס לא אחת לחומרה היתרה של תופעת האלימות הפושה ופוגעת בכל חלקה טובה בחברה בישראל ולצורך בהטלת עונשים מרתיעים על הנוקטים באלימות לצורך פתרון סכסוכים, בפרט תוך שימוש בסכין וביתר שאת במקומות בילוי. כך למשל, בע"פ 9184/06 **מדינת ישראל נ' כהן** (פורסם בנבו, 19.09.2007), פסקה 17, צוין כי:

"למרבה הצער אנו עדים למקרים ההולכים ומתרבים של צעירים המגיעים למקומות בילוי מצויידיים בסכין הנשלפת וננעצת בגופם של צעירים או צעירות אחרים בשל ויכוחים של מה בכך. תופעה נלוזה זו שהפכה שכיחה מדי במקומותינו והקלות הבלתי נסבלת שבה נעשה שימוש פוגעני ולעיתים קטלני בסכין, מחייב תגובה עונשית הולמת שבמרכזה יעמדו שיקולים של הרתעה וגמול".

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו אינה מבוטלת. בין הנאשם למתלונן התגלע וויכוח מילולי שהפך לתגרה אלימה במסגרתה המתלונן הטיח חפץ בראשו של הנאשם והנאשם דקר את המתלונן בחזהו באמצעות חפץ חד ורק במזל תוצאות האירוע לא היו חמורות הרבה יותר. כזכור, למתלונן נגרם פצע דקירה בחזה

שמאל, הוכנס לו נקז לריאה והוא היה מאושפז למשך 3 ימים. בעניין זה ראו תמונת המתלון שהוגשה (ת/2).

עם זאת, יש לתת את הדעת כי תקיפת הנאשם באמצעות החפץ החד נעשתה במהלך תגרה עם המתלון ורק לאחר שהמתלון הכה אותו באמצעות חפץ בראשו.

13. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נתתי משקל לשימוש בנשק קר- חפץ חד; לאופי האלימות, לנזק הפיזי והנפשי שנגרם למתלון; לנזק שעלול היה להיגרם למתלון בשים לב למיקום הרגיש של הדקירה- חזה; לכך שמדובר היה באירוע שהלך והסלים ושבמהלכו הנאשם הצטייד בנשק קר, התקרב אל המתלון עם נשק זה והוציאו מכיסו ולסיבה שבעטייה עבר הנאשם את העבירה.

לצד זאת נתתי משקל לכך שגם המתלון הצטייד בנשק קר- חפץ שטיבו אינו ידוע; לכך שהוא זה שהכה ראשון במהלך האירוע באמצעות הנשק הקר; לכך שהמתלון הכה באמצעות הנשק הקר בראשו של הנאשם; ולכך שהוא גרם לנאשם לחתכים בראש, בעורף ובכתף. על הפגיעה הקשה בנאשם ראו התמונות של הנאשם שהוגשו (נ/1).

סבורני כי לנתונים אלו זיקה, במידה כזו או אחרת, לנסיבות המנויות בסעיפים 40ט(2) סיפא, (5) ו-(7) לחוק העונשין, אשר בהחלט משליכות על מתחם העונש ההולם את מקרה זה.

בנוסף נתתי דעתי לכך שהאירוע לא התאפיין בתכנון מוקדם (אף שהנאשם הצטייד במהלכו בנשק קר) והוא למעשה היה בגדר "אירוע מתגלגל". כן נתתי דעתי לכך שהנאשם לא גילה נחישות לפגוע במתלון באמצעות החפץ החד בריבו דקירות למשל ודקר המתלון דקירה אחת (אף שלעיתים די בכך כדי להוביל לתוצאות קשות ביותר) ולכך שהנזק הפיזי שנגרם למתלון לא התאפיין בחומרה יתרה בגזרה זו של עבירות, וכל זאת מבלי להקל ראש בהתנהלותו החמורה של הנאשם.

14. מנעד הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם הוא רחב, כאשר זו תלויה בנסיבות ה"עושה" לרבות גילו, עברו הפלילי ובשאלה האם שולב בהליך שיקומי ומידת הצלחתו של הליך זה, אך בעיקר בנסיבות ה"מעשה" לרבות אופי האלימות, משכה, תוצאותיה, הסיבה בגינה הופעלה האלימות, שאלת קיומה של התגרות או אלימות מצדו של המתלון, בשאלה האם נעשה שימוש בנשק קר או חם או תוך שיתוף פעולה עם אחרים וכיוצא בנסיבות המשפיעות על מידת העונש.

עם זאת, ניתן לומר שהגישה העונשית בעבירה דנן היא מחמירה ועל דרך כלל מוטלים עונשי מאסר. להלן תוצג פסיקה במקרים דומים, וכבר עתה אציין כי מודע אני להבדלים שקיימים בנסיבות ה"מעשה" ו"העושה" בין אותם מקרים לענייננו, ולהבדלים אלה יינתן המשקל המתאים.

בע"פ 1929/12 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (פורסם בנבו, 24.4.2012) דחה בית המשפט העליון את ערעור הנאשם על חומרת העונש וקיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש שהטיל בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והמיר את עונשו ל-36 חודשי מאסר חלף 24

חודשי מאסר שהוטלו עליו. במקרה זה דקר הנאשם בעקבות ויכוח בינו לשני מבליים אחרים במועדון את אחד מהמבליים בחזהו. כתוצאה מהפגיעה נאלץ המתלון לעבור הליכים רפואיים קשים ונותרה לו נכות;

בע"פ 8074/21 **גמליאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.01.2022) קיבל בית המשפט העליון באופן חלקי את ערעורו של נאשם שהורשע בגרימת חבלה בנסיבות מחמירות והמיר את עונשו ל-26 חודשי מאסר חלף 34 חודשי מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי מתוך התחשבות בתחילתו של הליך השיקום שעבר ובמוטיבציה להמשיך בטיפול, בנסיבותיו המשפחתיות ובתשלום הפיצויים במלואם. במקרה זה, לאחר דין ודברים בין הנאשם למתלון, נטל הנאשם סכין מטבח ויצא מדירתו למבואה בה היה המתלון, ולאחר עימות מסוים בין השניים דקר הנאשם את המתלון בבטנו ובכתפו, חתך אותו בכף ידו ונשך את בנו של המתלון שניסה להוציא הסכין מידו של הנאשם. כתוצאה מכך נזקק המתלון לניתוח במהלכו בוצעה כריתה חלקית של המעי הגס;

בע"פ 2138/13 **אבו קווידר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.6.13) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה והותיר על כנו עונש של 18 חודשי מאסר. במקרה זה דקר הנאשם את אחד המתלונים בגבו ובשכמו באמצעות חפץ חד במסגרת ויכוח עם המתלונים שעבדו איתו בסופר מרקט;

בע"פ 2118/18 **נסאסרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.12.2018) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בשל כך שהכה את המתלון בעקבות סכסוך באמצעות מקל בראשו והעמיד את עונשו על 15 חודשי מאסר חלף עונש של 18 חודשי מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי. במקרה זה נגרם למתלון שבר דחוס טמפורלי וירידה בשמיעה. ההקלה בעונש נשענה על עריכת סולחה, תשלום פיצוי ואי בהירות שהתגלתה בעובדות כתב האישום שבו הודה הנאשם;

לצד עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, לא פעם הסתיימו הליכים בעבירה דן גם בעונשים מתונים יותר, של מאסר בעבודות שירות, בעיקר מטעמי שיקום.

בע"פ 5619/19 **יאנקילוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.6.2020) קיבל בית המשפט העליון את ערעור הנאשם ותחת עונש של 15 חודשי מאסר בפועל הורה כי זה ירצה מאסר של 9 חודשים בעבודות שירות. במקרה זה הנאשם הכה באמצעות אלות מתכת שני אנשים. בית המשפט העליון מצא להקל בעונשו של הנאשם מתוך רצון לאפשר לנאשם להשלים את ההליך השיקומי ולנוכח החרטה שהביע והמלצת שירות המבחן;

בע"פ 77/19 (ע"פ 154/19) **עבדל רחמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.6.2019) דחה בית המשפט העליון את ערעור המאשימה וקיבל את ערעור הנאשם שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות

והחזקת סכין. בית המשפט העליון קבע כי הנאשם ירצה את העונש של 9 חודשי מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי בעבודות שירות לצד צו מבחן בשל הליך השיקום שעבר הנאשם והחשש שריצוי המאסר בכלא יגדע הליך זה. במקרה זה דקר הנאשם את המתלונן באזור השכמה שמאלית וגרם לו לדימום עורקיו ושב רבע צם השכם;

בע"פ 900/11 **עטאללה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.9.2011) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא עם אחרים בכך שהלם באלת עץ במתלונן והכה אותו יחד עם אחרים בכל חלקי גופו. בית המשפט העליון המיר את עונשו של הנאשם ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות חלף 12 חודשי מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי בעיקר בשל שיקולים הקשורים בעקרון אחידות הענישה;

בע"פ 9147/17 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.6.2018) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שהכה יחד עם אחרים את המתלונן ודקר אותו בחפץ חד בפניו. בית המשפט העליון המיר את עונשו ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות חלף 12 חודשי מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי משיקולי שיקום;

בע"פ 1508/16 **אמסלם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.8.2016) קיבל בית המשפט העליון (בדעת רוב) את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והעמידו על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות חלף 8 חודשי מאסר שגזר עליו בית המשפט המחוזי בשל נסיבות ייחודיות. במקרה זה הנאשם, במסגרת ויכוח עם המתלונן, הלם בפניו בשתי מכות אגרוף וחבט בראשו במוט ברזל. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות שונות, בהן שברים בארובת העין ובאף, והמתלונן אף נותח ואושפז למשך חמישה ימים;

עיינתי בפסיקה שצרפו הצדדים ומטבע הדברים זו תאמה לעמדה העונשית שהציג כל צד.

כך למשל, **המאשימה צרפה את ע"פ 5407/21 דלאשי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.2.2022) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ואיומים והותיר על כנו עונש של 24 חודשים. במקרה זה תקף הנאשם את קרובו ושכנו על רקע סכסוך כספי לאחר שהצטייד בחפץ חד ובמקל. הנאשם הכה את המתלונן באמצעות המקל בראשו ובכתפו ובתגובה המתלונן תקף את הנאשם ונשך אותו בצווארו. או אז הנאשם תקף המתלונן פעמיים באמצעות החפץ החד במותנו ובחזהו;

את ע"פ 479/21 **עטילה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.8.2021) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של תקיפה סתם וגרימת חבלה בנסיבות מחמירות והותיר על כנו עונש של 28 חודשי מאסר. במקרה זה ריסס הנאשם את המתלונן בגז פלפל ודקר אותו באמצעות חפץ חד שש דקירות בצדו השמאלי של פלג גופו העליון. במקרה זה שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית;

את ע"פ 7874/13 **עמרו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.6.2022) בו דחה בית המשפט העליון את

ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והותיר על כנו עונש של 40 חודשי מאסר. במקרה זה שיסך הנאשם, שהיה תחת השפעת אלכוהול, את צווארו של המתלונן אחיו באמצעות סכין על רקע וויכוח שהתפתח ביניהם לאחר שהמתלונן דחף אותו.

את ת"פ (מחוזי-ב"ש) 17695-06-21 **מדינת ישראל נ' שלבי** (פורסם בנבו, 29.6.2022) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות עונש של 20 חודשי מאסר. במקרה זה תקף הנאשם את המתלונן, איתו עבד יחד בשיפוץ מלון באילת, באמצעות סכין "יפנית" לאחר וויכוח קולני שהתפתח ביניהם ודקר אותו בגבו ובידו הימנית. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. ערעור על גזר הדין תלוי ועומד (ע"פ 5828/22 **שלבי נ' מדינת ישראל**).

ב"כ הנאשם צרף בין היתר את ת"פ (מחוזי-ב"ש) 53803-07-18 **מדינת ישראל נ' טובי** (פורסם בנבו, 15.9.2019) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשמת שהורשעה בעבירה של חבלה חמורה עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל קרבה לסייג אי שפיות דעת במסגרת הסדר טיעון בו המאשימה הגבילה את טיעוניה לעונש של 24 חודשי מאסר. במקרה זה שפכה הנאשמת - בת זוגו של המתלונן - שמן רותח מתוך סיר על המתלונן שישן באותה עת במיטתו על רקע מתיחות שהייתה ביניהם וזאת על רקע חששה שבן זוגה בוגד בה וגרמה לנאשם כוויות חמורות בכל גופו. הנאשמת במקרה זה לא התכוונה לשפוך את השמן ונכנסה עם סיר השמן הרותח לחדרו של בן זוגה כדי להסתכל במכשיר הטלפון הנייד שלו;

את ת"פ (מחוזי-ת"א-יפו) 52144-03-19 **מדינת ישראל נ' חגבי** (פורסם בנבו, 4.7.2021) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום ובשל העובדה כי תחילתו של האירוע היה בתקיפה של המתלוננים את הנאשם ותחושת האיום שחש. במקרה זה דקר הנאשם את המתלונן הראשון שהתקרב לכיוונו שתי דקירות אחת בבטנו ואחת בחזהו מחשש שהוא בא לתקוף אותו ואת המתלונן השני בזרוע יד שמאל וזאת לאחר שאלו תקפו אותו והיכו אותו באגרופים ובעטו בגופו ובראשו גם לאחר שנפל ארצה לרצפה. שירות המבחן המליץ על המשך שילובו של הנאשם בטיפול לצד הטלת עליו צו של"צ;

את ת"פ (מחוזי-י-ם) 4198-05-19 **מדינת ישראל נ' גולא** (פורסם בנבו, 25.10.2020) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל תקופת המעצר הממושכת בה היה נתון. במקרה זה הכה הנאשם את המתלונן, שניהם תחת השפעת אלכוהול, בפניו באמצעות בקבוק בירה מזכוכית שהתנפץ על רקע חילופי דברים שכללו דחיפות וקללות.

את ת"פ (מחוזי-מרכז-לוד) 55470-01-20 **מדינת ישראל נ' גבריאלי ואח'** (פורסם בנבו, 5.1.2021) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם 1 שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועל נאשם 2 שהורשע בסיוע לעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות עונש של 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. במקרה זה הגיע הנאשם אל המתלונן שישב בבית קפה לאחר

עימות טלפוני ביניהם והכה אותו בראשו ובכל חלקי גופו באמצעות מוט כשנאשם 2 עומד בפתח והשניים עוזבים את המקום יחד.

חריגה ממתחם העונש ההולם

15. ב"כ הנאשם עתר להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ולמעשה עתר לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

לאחר שבחנתי את נסיבות העניין, את המפורט בתסקיר שירות המבחן ואת טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולא להטיל על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג וברח.

אכן, שירות המבחן הצביע בתסקיר הראשון על קיומה של רמת סיכון מצדו של הנאשם ועל כך שלזה קשר עם גורמים שוליים. עם זאת, מתסקירי שירות המבחן עלה שהנאשם שולב במספר קבוצות טיפוליות ובטיפול פרטני, שהנאשם לקח אחריות על מעשיו, גילה אמפטיה כלפי המתלונן, הבין כי פעל באופן מוטעה, שיתף פעולה והגיע בהתמדה לטיפולים השונים, הביע ומביע מוטיבציה לערוך שינוי ולהמשיך בהליך הטיפולי (כי לו עדיין נזקקות טיפוליות) וכי הוא נתרם מההליך הטיפולי.

ברי כי נתתי משקל בהחלטתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום גם להמלצת שירות המבחן בהיותו גוף מקצועי, מנוסה ובלתי תלוי.

על סיכויי שיקומו של הנאשם ניתן ללמוד גם מעדויות בני משפחתו ומעסיקו שמעניקים לו ליווי ותמיכה. הנאשם ככלל ניהל אורח חיים נורמטיבי ויציבות תעסוקתית וההתרשמות היא שהוא גדל בבית נורמטיבי בעל ערכים נורמטיביים, מה שמחזק המסקנה בדבר סיכויי שיקום ממשיים ועל הפחתה ברמת הסיכון הנשקפת מהנאשם.

לאור האמור אני סבור כי לנאשם סיכויים של ממש להשתקם וכפועל יוצא הגעתי למסקנה כי נכון יהיה לחרוג בעניינו ממתחם העונש ההולם.

16. סבורני כי גם הנסיבות החריגות של האירוע משליכות על התובנה שמדובר באירוע חריג בחייו של הנאשם וכי סיכוייו של הנאשם להשתקם אכן ממשיים.

כזכור, הנאשם תקף את המתלונן באמצעות הנשק הקר (מתלונן עמו היה הנאשם בקשר חברי קודם לאירוע, קשר חברי עליו השניים שומרים גם כיום, כעולה משיחה של קצינת המבחן עם המתלונן כמפורט בתסקיר) רק לאחר שהמתלונן תקף בעצמו את הנאשם באמצעות נשק קר.

17. כזכור, עתירתו הראשונה של שירות המבחן הייתה להטיל על הנאשם עונש של "צ לצד צו מבחן וענישה נלווית. סבורני כי לנוכח חומרת האירוע ושיקולי ההרתעה והגמול הנדרשים במקרה זה, אין מקום להיעתר להמלצה עונשית זו. עם כל חשיבות המלצת שירות המבחן זו עודנה בגדר המלצה שבית המשפט איננו מחוייב

לה בהיותו שוקל שיקולים רחבים משיקול השיקום שבו מתמקד שירות המבחן. לא בכדי ב"כ הנאשם עצמו עתר לעונש של עבודות שירות (כהמלצתו החלופית של שירות המבחן) אך עתר להסתפק בתקופת מאסר "מינימאלית" של עבודות שירות. גם לכך אין להיעתר מאותם טעמים. סבורני שבענייניו אין מקום להתעלם משיקול הרתעת הרבים הנדרש במקרה זה (ראו למשל ע"פ 6910/09 **הדרה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 9.5.2010], פסקה 5; ע"פ 1268/21 **מדינת ישראל נ' אבו סמרה** [פורסם בנבו, 15.7.2021], פסקה 3), אך גם משיקול הרתעת הנאשם עצמו.

עם זאת, סבורני כי השילוב שבין הנסיבות החריגות של האירוע עם ההליך השיקומי שבו נמצא הנאשם והפרוגנוזה החיובית של שירות המבחן, הוא שמאפשר חריגה ממתחם העונש ההולם באופן כזה שלא יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל ממש, כי אם הסתפקות ברף העליון של תקופת מאסר שאותה ניתן לשאת בעבודות שירות.

סבורני שהשתת עונש של מאסר בפועל ממש על נאשם זה, אף לתקופה קצרה, עלולה לחזק את המאפיינים השליליים הקיימים אצלו ואשר אליהם התייחס שירות המבחן בתסקיריו, ועלולה היא להכשיל את הליכי הטיפול המוצלחים בהם השתלב. בעניין זה ראו ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.4.2018), פסקה 22 לחוות דעת השופטת ד' ברק-ארז, שם ניתנה התייחסות לכך שבמקום שבו בית המשפט חורג ממתחם העונש ההולם: **"יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום"**.

18. במסגרת שיקולי נתתי דעתי גם לעברו הפלילי של הנאשם שאמנם כולל שתי הרשעות בעבירות איומים ועבירה נוספת של הפרעה לשוטר באחת מההרשעות אך אלו התיישנו זה מכבר (אחת מהן מבית המשפט לנוער), ומכאן שלא מצאתי לתת להן משקל של ממש. לצד זאת, נתתי משקל גם להודאת הנאשם ולחיסכון בזמן שיפוטי, לפגיעה בחירות שחוה עד עתה, לנסיבות חייו האישיות-משפחתיות כפי שעלו בתסקירי שירות המבחן, לדברי העדים לעונש ששיתפו לעניין התנהלותו החיובית של הנאשם ולנזק שהעונש יגרום לנאשם ולמשפחתו. כן נתתי משקל לכך שהמאשימה לא העמידה לדין את המתלונן, חרף כך שזה גם השתתף בתגרה עם הנאשם והוא זה שכאמור התחיל במעשה האלימות הפיזי באמצעות הנשק הקר וגרם לנזק פיזי לא מבוטל לנאשם.

19. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם ירצה את עבודות השירות בכפר הנוער באשקלון החל מיום 25.6.2023, במשך 5 ימים בשבוע, על-פי טווח השעות המתאפשר בחוק.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא לעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא לעבור עבירת אלימות מסוג עוון. הובהרה לנאשם חשיבות שת"פ בביצוע עבודות השירות ונפקות העדר שת"פ.

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם ימשיך בטיפול על-פי הנחיית שירות המבחן.

הובהרה לנאשם חשיבות שת"פ בצו המבחן ונפקות העדר שת"פ.

ד. פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 3 חודשים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ג, 24 מאי 2023, במעמד הצדדים.